

Mál nr. 132/2008

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ innbúskaskótryggingar.**

Þjófnaður á ferðatöskum í Manilla á Filippseyjum þann 1.5.2008.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 8.7.2008, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 15.7.2008.

Málsatvik.

Þann 1.5.2008 kom M til Manilla á Filippseyjum. Er þangað kom tók hann leigubifreið til að aka sér á hótél þar sem hann átti pantaða gistingu. Tveimur ferðatöskum hans var komið fyrir í farangursgeymslu bifreiðarinnar og kvaðst M hafa lagt áherslu á það við leigubifreiðarstjóran að læsa farangursgeymslunni, enda innihéldu töskurnar umtalsverð verðmæti. Er á hótelið var komið kvaðst M hafa stigið út úr bifreiðinni ásamt bifreiðarstjóranum. M hafi ekki verið búinn að greiða bifreiðarstjóranum fyrir farið, en óskaði eftir að hann kæmi með ferðatöskurnar inn á eftir sér eins og venja er og algengt er að felist í þjónustu leigubifreiðarstjóra. M kvaðst hafa gengið inn á hótelið og verið þar í afgreiðslunni örskamma stund þegar bifreiðarstjórinn hafi stokkið inn í bifreið sína og ekið á brott með ferðatöskurnar. Tveir dyraverðir á hótelinu hafi séð hvað hafi gerst og hafi þeir stokkið af stað ásamt M til að ná bifreiðarstjóranum en allt kom fyrir ekki. Lögreglu í Manilla hafi verið tilkynnt um atvikið.

Verðmæti í töskunum kveður M að hafi numið um 940.000 krónum og þar af reiðufé að jafnvirði um 275.000 íslenskum krónum. M hefur krafist bóta fyrir tjón sitt úr innbúskaskótryggingu hjá X, en félagið hefur hafnað bótaskyldu með vísan til ákvæðis í skilmálum vátryggingarinnar um að félagið bæti ekki tjón sem verður þegar vátryggður gleymir hlut, misleggur eða týnir. Ennfremur að ekki bætist tjón á munum sem stolið er úr ólæstum híbýlum, bílum, bátum eða tjöldum eða munum sem skildir eru eftir á almannafæri.

Álit.

Samkvæmt 3. gr. skilmála X fyrir innbúskaskótryggingu tekur vátryggingin til tjóns á vátryggðum lausafjármunum. Tjónið skal eiga rætur að rekja til skyndilegs og ófyrirsjáanlegs utanaðkomandi atviks á vátryggingartímabilinu. Samkvæmt b. lið 4. gr. skilmálanna bætir félagið ekki tjón sem verður þegar vátryggður gleymir hlut, misleggur eða týnir. Ennfremur bætir félagið ekki tjón á munum sem stolið er úr ólæstum híbýlum, bílum, bátum eða tjöldum eða munum sem eru skildir eftir á almannafæri. Þá er tekið fram í sérstöku undantekningarákvæði í 1. gr. skilmálanna að vátryggingin taki ekki til tjóns á peningum, verðbréfum, handritum, frumteikningum, mynt- og frímerkjasöfnum.

M varð fyrir tjóni þegar leigubifreiðarstjóri ók á brott frá hóteli í Manilla með tvær ferðatöskur hans sem áttu að vera læstar í farangursgeymslunni, en M hafði búist við að bifreiðarstjórinn kæmi með töskurnar á eftir honum inn í afgreiðslu hótelsins. Atvikið verður að teljast bótaskyldt úr innbúskaskótryggingunni eins og bótasvið vátryggingarinnar er skýrt í 3. gr. skilmálanna. Undanþágur frá bótaskyldu, sem greinir í 4. gr., ber að skýra þröngt. Eins og atvik gerðust verður ekki talið að M hafi gleymt ferðatöskunum í leigubifreiðinni, mislagt þær eða týnt þeim. Þá verður heldur ekki unnt að staðhæfa að tjónið verði rakið til þess að töskunum hafi verið stolið úr ólæstri bifreið eða þær skildar eftir á almannafæri. Ekki verður heldur séð að önnur undanþáguákvæði 4.

gr. skilmálanna geti komið til álita þannig að bótaréttur M skerðist. Að þessu athuguðu telst M eiga rétt til bóta úr innbúskaskótryggingunni að því marki sem bætur takmarkast ekki af undantekningarákvæði 1. gr. skilmálanna, vátryggingarfjárhæð í hverju tjóni og eigin áhættu vátryggðs.

Niðurstaða.

Tjón M er bótaskyld úr innbúskaskótryggingu hans hjá X.

Reykjavík, 1. ágúst 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.